

[Halvgaard]

ringmæssigt vist sig, at forældrene skubber ansvaret fra sig.

For det andet må skolen stille langt større krav – som det også har været nævnt af flere ordførere her i dag – til den enkelte elev i form af pligter, opførsel, opgaver, kundskabstilegnelse, alt efter elevernes forudsætninger.

For det tredje må folkeskolen øge tilbudene om deltagelse i praktiske fag, evt. i samarbejde med håndværksmestre osv.; der er mange arbejdsløse håndværksmestre, og der er mange værksteder, der står tomme, hvor man på lokalt plan kunne etablere et samarbejde.

For det fjerde må former for afstraffelse af urimelige, uopdragne og provokerende elever, der bevidst forstyrrer undervisningen og arbejdsroen i en klasse, efter aftale med forældrene kunne bringes i anvendelse af læreren. Tilstedeværelsen af en sådan bemyndigelse har præventiv virkning og kan netop for uromagere af omtalte kategori være det eneste fornødne.

Forudsætningen for, at en undervisning kan gennemføres og lykkes, er, at der er arbejdsro i klassen, og i den forbindelse vil jeg gerne stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget pålægger undervisningsministeren at sørge for, at der gives folkeskolens lærere mulighed for at håndhæve den nødvendige arbejdsro og orden i folkeskolen, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal begynde med i den borgerlige enigheds navn at bede fremskridtspartiet om at overveje, om ikke det forslag dog trods alt er ret sammenfaldende med det første punkt i det dagsordensforslag, som fru Mimi Stilling Jakobsen har fremsat.

Ellers vil jeg sige, at centrum-demokraterenes holdning til denne sag så klart, som man overhovedet kan ønske det, er fremgået af, hvad ordføreren for forespørgerne har sagt.

Jeg har bare nogle bemærkninger at føje til noget af det, der i løbet af debatten har været fremme, og som vedrører nogle af de centrale ting.

Når fru Helle Degn kan blive chokeret over, at et parti kan bygge på et par eksempler, kan jeg forsikre fru Helle Degn – om hun engang måtte læse dette her – om, at hun ville blive endnu mere chokeret, hvis hun gik i gang med at studere de hundreder af eksempler af samme art, som kan findes ved regelmæssigt at følge med i den danske presse, danske tidsskrifter og udtalelser fra forskellige organisationer. Det er jo ikke gjort med et par eksempler. Det er meget, meget mere, det drejer sig om. Jeg har efterhånden en anselig materialesamling, og jeg samler ikke mere det, der er dubletter; når de samme klager går igen, lægger jeg dem til side og nummererer dem ikke engang.

Der har været talt om, hvorvidt det er skoleloven, vi taler om her. Ja, selvfølgelig er det det. Og jeg synes i og for sig, fru Mimi Stilling Jakobsen sagde ganske klart, at det er ændringer i skoleloven, man stiler imod, det er ikke ændringer i folkeskolen, for det er da rigtigt, at det er noget, som nogle mennesker går og laver; det kan vi ikke gøre alverden ved. Det, vi har ansvaret for, er skoleloven. Der vil jeg blot pege på et par punkter, og det lå jo også i det, der i øvrigt blev sagt af ordføreren. Autoriteten i folkeskolen undergraves ved de uklare bestemmelser i formålsparagraffen, al denne snak om medbestemmelsesret og demokrati. Det er da skønt at snakke om demokrati, og det er da godt, vi har et demokrati her i landet, men hvad er demokrati i en skole? Hvem er det, der skal lave demokrati i skolen? Ja, hvad det bruges til, ser vi jo, nemlig at LOE, Landsorganisationen af Elever, får lov til det ene misbrug efter det andet. Man får, uden at der sker noget, lov til at lave en landsomfattende strejke, man får lov til at lave besættelser af skoler. Det er demokrati. Sådan er moderne demokrati. Det er lovens skyld; det er faktisk loven, der åbner mulighed for at lave den slags. Jeg tror oven i købet, nogle af lovens fædre har ment, det skulle være sådan. Det er rask at lave sådan noget; det er demokrati.

Skolelovens største fejl er vel nok den, at den er boglig, Bevar mig vel, hvor er den boglig! Den er så fyldt af højskolepoesi og af